

**DIUMENGE TERCER
DE QUARESMA**

LECTURA PRIMERA

Dona'ns aigua per a beure

Lectura del llibre de l'Èxode

17, 3-7

En aquells dies

el poble passava tanta set que deia,
murmurant contra Moisès:

- «¿Per què ens has fet eixir d'Egipte?
¿Vols matar-nos de set
amb els nostres fills i el nostre bestiar?»

Moisès s'exclamà al Senyor:

- «¿Què puc fer per este poble?
Un poc més i m'apedregaran.»

El Senyor li respongué:

- «Passa davant del poble
i emporta't alguns ancians d'Israel;
pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí.
Jo estaré allí davant de tu dalt de la roca, a l'Horeb.
Tu pega un colp a la roca i n'eixirà aigua,
i tot el poble podrà beure.»

Moisès ho va fer així davant dels ancians d'Israel.

I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà,
perquè els israelites havien discutit
i havien posat a prova el Senyor quan deien:
«¿El Senyor està amb nosaltres o no ho està?»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

95 (94), 1-2.6-7.8-9 (R.: 8)

R. Tant de bo que hui sentíreu la veu de Déu:
«No enduriu els vostres cors.»

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la roca que ens salva;
presentem-nos davant d'ell a donar-li gràcies,
aclamem-lo amb els nostres cants.

R. Tant de bo que hui sentíreu la veu de Déu:
«No enduriu els vostres cors.»

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo,
agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat;
ell és el nostre Déu,
i nosaltres som el poble que ell pastura,
el ramat que ell mateix guia.

R. Tant de bo que hui sentíreu la veu de Déu:
«No enduriu els vostres cors.»

Tant de bo que hui sentíreu la seua veu:
«No enduriu els vostres cors com a Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan em posaren a prova els vostres pares
i em temptaren, encara que havien vist les meues obres.»

R. Tant de bo que hui sentíreu la veu de Déu:
«No enduriu els vostres cors.»

LECTURA SEGONA

Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha abocat en els nostres cors el seu amor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

5, 1-2.5-8

Germans:

Ara que ja som justos, per la fe,
estem en pau amb Déu gràcies a nostre Senyor Jesucrist.
Per ell, en virtut de la fe, tenim accés a esta gràcia
en la qual ens mantenim i ens gloriem,
tot esperant la glòria de Déu.
I l'esperança no enganya,
perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant,
ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Adoneu-vos-en:

Quan nosaltres érem encara incapaços de tot,
Crist va morir pels qui érem malvats.
¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat?
Potser sí que per un home bo
trobaríem qui tinguera la valentia de donar la vida.
Ara bé, Déu donà prova de l'amor que ens té
quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

Paraula de Déu.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Jo 4, 42 i 15

Senyor, sé que vós sou de veres el Salvador del món;
doneu-me l'aigua viva perquè no tinga mai més set.

EVANGELI

Una font brollarà sempre per a donar vida eterna

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

4, 5-42

En aquell temps,

Jesús arribà a una població samaritana
que s'anomena Sicar,
prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep.
Allí es troba el pou de Jacob.
Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar,
estava assentat bonament a la vora del pou.
Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions.

Arribà una dona samaritana, que venia a poar aigua.

Jesús li diu:

— «Dona'm aigua.»

Li diu la samaritana:

— «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi,
que soc una dona samaritana?»

Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

— «Si saberes què vol donar-te Déu
i qui és el qui et demana que li dones aigua,
series tu qui li hauries demanat aigua viva,
i ell te l'hauria donada.»

Ella li diu:

— «Senyor, eixe pou és fondo
i no teniu res per a poar l'aigua.
¿D'on la traieu, l'aigua viva?
Jacob, el nostre pare, ens va donar eixe pou
i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar.
¿Vós sou més gran que ell?»

Jesús li respongué:

— «Els qui beuen d'eixa aigua tornen a tindre set,
però qui bega de la que jo li donaré
mai més tindrà set;
l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font
que brollarà sempre dins d'ell
per a donar-li vida eterna.»

Li diu la dona:

— «Senyor, doneu-me sempre d'eixa aigua:
que no tinga mai més set
ni haja de tornar mai més ací a poar aigua del pou.»

Ell li diu:

— «Ves a cridar el teu marit i torna.»

La dona li contesta:

— «No en tinc, de marit.»

Li diu Jesús:

— «Tens raó
n'has tingut cinc,
i l'home que ara tens no és el teu marit.
Això que has dit és veritat.»

Ella li diu:

— «Senyor, veig que sou un profeta.
Els nostres pares adoraren Déu en esta muntanya,
però vosaltres, els jueus,
dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.»

Jesús li respongué:

— «Creu-me, dona; s'acosta l'hora
que el lloc on adorareu el Pare
no serà ni esta muntanya ni Jerusalem.
Vosaltres no sabeu qui adoreu;
nosaltres sí que ho sabem,
perquè la salvació ve dels jueus.
Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix,
que els bons adoradors adoraran el Pare
en esperit i en veritat.

Eixos són els adoradors que vol el Pare.
Déu és esperit.
Per això, els qui l'adoren
han de fer-ho en esperit i en veritat.»

Li diu la dona:

— «Sé que ha de vindre el Messies, és a dir, l'Ungit.
Quan ell vinga, ens ho explicarà tot.»

Ell li respon:

— «El Messies soc jo, el qui parla amb tu.»

En eixe mateix moment arribaren els deixebles.
S'estranyaren que parlara amb una dona,
però cap d'ells gosà preguntar-li
què volia o de què parlava amb ella.

La dona deixà estar el cànter
i se n'anà al poble a dir a la gent:

— «Veni a veure un home que m'ha dit tot el que he fet.
¿No serà el Messies?»

La gent isqué del poble i anà a buscar-lo.

Mentrestant, els deixebles li deien convidant-lo:

— «Mengeu, rabí.»

Però ell els contesta:

— «Jo, per a menjar,
tinc un altre aliment que vosaltres no sabeu.»

Els deixebles es preguntaven entre ells:

— «¿És que algú li ha portat menjar?»

Jesús els diu:

— «El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat
i dur a terme la seua obra.

Vosaltres dieu:

“Quatre mesos més i ja estarem en la sega.”

Però jo vos dic:

Alceu els ulls i mireu els camps:
ja estan daurats a punt de segar.
El segador ja rep la part que li toca
i arreplega el gra per a la vida eterna,
perquè s'alegren junts el sembrador i el segador.
En este cas té raó la dita
“un és el qui sembra i un altre el qui sega.”
Jo vos he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat.
Són altres que van treballar;
vosaltres sou sobrevinguts,
en el treball que ells havien fet.»

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell
per la paraula de la dona que assegurava:
«M'ha dit tot el que he fet.»
Per això, quan els samaritans anaren a buscar-lo,
li pregaven que es quedara amb ells.
I es va quedar dos dies.
Després de sentir-lo parlar a ell mateix,
encara molts més van creure,
i deien a la dona:

— «Ara ja no creiem només per allò que tu deies;
nosaltres mateixos l'hem sentit,
i sabem que este és de veres el Salvador del món.»

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

EVANGELI

Una font brollarà sempre per a donar vida eterna

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

4, 5-15.19b-26.39a.40-42

En aquell temps,
Jesús arribà a una població samaritana
que s'anomena Sicar,
prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep.
Allí es trobà el pou de Jacob.
Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar,
estava assentat bonament a la vora del pou.
Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions.

Arribà una dona samaritana, que venia a poar aigua.

Jesús li diu:

— «Dona'm aigua.»

Li diu la samaritana:

— «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?»

Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

— «Si saberes què vol donar-te Déu
i qui és el qui et demana que li dones aigua,
series tu qui li hauries demanat aigua viva,
i ell te l'hauria donada.»

Ella li diu:

— «Senyor, eixe pou és fondo
i no teniu res per a poar l'aigua.
¿D'on la traieu, l'aigua viva?
Jacob, el nostre pare, ens va donar eixe pou
i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar.
¿Vós sou més gran que ell?»

Jesús li respongué:

— «Els qui beuen d'eixa aigua tornen a tindre set,
però qui bega de la que jo li donaré
mai més tindrà set;
l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font
que brollarà sempre dins d'ell
per a donar-li vida eterna.»

Li diu la dona:

— «Senyor, doneu-me sempre d'eixa aigua:
que no tinga mai més set
ni haja de tornar mai més ací a poar aigua.»
Senyor, veig que sou un profeta.
Els nostres pares adoraren Déu en esta muntanya, però vosaltres, els
jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.»

Jesús li respongué:

- «Creu-me, dona; s'acosta l'hora
que el lloc on adorareu el Pare
no serà ni esta muntanya ni Jerusalem.
Vosaltres, no sabeu qui adoreu;
nosaltres sí que ho sabem,
perquè la salvació ve dels jueus.
Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix,
que els bons adoradors adoraran el Pare
en esperit i en veritat.
Eixos són els adoradors que vol el Pare.
Déu és esperit.
Per això, els qui l'adoren
han de fer-ho en esperit i en veritat.»

Li diu la dona:

- «Sé que ha de vindre el Messies, és a dir, l'Ungit.
Quan ell vinga, ens ho explicarà tot.»

Ell li respon:

- «El Messies soc jo, el qui parla amb tu.»

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell
per la paraula de la dona que assegurava:
«M'ha dit tot el que he fet.»
Per això, quan els samaritans anaren a buscar-lo,
li pregaven que es quedara amb ells.
I es va quedar dos dies.
Després de sentir-lo parlar a ell mateix,
encara molts més van creure,
i deien a la dona:

- «Ara ja no creiem només per allò que tu deies;
nosaltres mateixos l'hem sentit,
i sabem que este és de veres el Salvador del món.»

Paraula del Senyor.